N°. 36. A°. 1842.

DINGSDAG, den 3den MEI.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

POST-KANTOOR.

De ondergeteekende berigt het Publiek, dat de Brievenmalen bestemd voor de Engelsche Stoomboot *THE CLEANER*, gecommandeerd door Kapt. JEAYES, op *HEDEN* des voormiddags ten *elf* uren, zullen worden gesloten.

Paramaribo, den 3 Mei 1842.

De Post-Beambte,
A. P. TIRION.

Gouvernements Secretarij.

POST-KANTOOR.

Onafgehaalde Brieven over de maand April 1842.

P. Bers. — Banaduxta. — J. C. W. Brunings. — J. H. Betten. — Danjon. — C. J. Doruz. — L. E. Fuchs. — Guilmin. — Adolf Gebrels. — Wm. Humphreys. — J. A. de Hart. — Rutger de Haas. — J. H. Kruse. — Johann Landt. — P. Plakke. — Tegelaar. — J. A. van den Tooren. — Wijlen,

Koopvaardij: Kapt. E. Meijer. — A. H. Hoekstra. — Hofger. — D Wiersma. — J. C. van der Veer. — Schoener *Jeannette.*

Marine: Z. M. Brik *Gier.* — Z. M. Stoomboot *Curaçao.* — Z. M. Brik *Snelheid.*

Paramaribo, den 1 Mei 1842.

De Post-Beambte,
A. P. TIRION.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 17 Maart.

Den 21sten Febr. is te Woerden in het tuchthuis overleden de beruchte Constant Polari, den 10den Mei 1780, te Wick, in Italië, geboren, en befaamd door den diefstal van de juwelen onzer tegenwoordige koningin, toenmaals princes van Oranje. Na eene achtjarige tucht, welke hij, ingevolge zijn vonnis van twaalf jaren confinement en publieke tentoonstelling, dato 8 Maart 1834, in de strafgevangenis te Woerden doorbragt, bezweek hij eindelijk, na nog voor weinige weken des konings genade tot zijn ontslag, ofschoon te laat, ingeroepen te hebben, in de hoop van nog voor zijnen dood zijne eenige dochter te mogen zien. De armoede en het gebrek, welke hij in vorigen levenstand nooit leerde kennen, ondermijnden reeds voor langen tijd zijnen krachten en sloopten schier onzigtbaar het gebouw zijns aanzijns, tot dat eene klierziekte hem op het ziekbed wierp, van hetwelk hij niet weer opstond.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 12 Maart.

Twee onderwerpen houden de algemeene aandacht ten levendigste bezig. Het zijn de *Indische* en 's rijks *finantiële aangelegenheden.*

Wat de Indische aangelegenheden betreft, heeft men zeer droevige berigten wegens het lot der troepen in Cabul ontvangen. Zij zijn nog wel niet officieel, en sommigen betwijfelen ze nog wel; doch, in de hoofdzaak schijnen zij maar al te zeker te zijn, en heeft sir R. Peel die berigten eer bevestigd dan ontkend in het Parlement.

De troepen, die lang door de Affghans ingesloten zijn geweest, ruim 5000 man, moeten zoo goed als vermoord zijn.

Nadat de ongelukkige gezant M' Naghten verraderlijk was omgebragt, moet de majoor Pottinger met de Affghanen den 5den Januarij eene overeenkomst getroffen hebben, volgens welke onze troepen, tegen het stellen van een zestal gijzelaars en andere voorwaarden, vrijelijk zouden kunnen aftrekken. Dit was ook werkelijk het geval geweest; de gijzelaars waren bij het lot getrokken. Naauwelijks hadden de Engelschen hunne cantonnementen verlaten, of zij werden aangevallen en op hun togt was een voortdurend gevecht geweest. Omstreeks tien mijlen van Cabul had men de vrouwen, die zich bij de onzen bevonden, onder begeleiding van een Indisch hoofd, vooruitgezonden.

Te Teezen waren de generaal Elphinstone en de kolonel Shelton gevangen geraakt (de eerste is dus niet bij eene vroegere gelegenheid gestorven). De ruiterlingen, die zich bij onze troepen bevonden, geraakten door de aanhoudende aanvallen der Affghans, in wanorde en verstrooid. Te Jagdaluk werden zelfs 400 man, van het 44ste regement geregelde infanterie uiteengedreven. Zeven officieren moeten in dezen bloedigen aftogt al spoedig gebleven zijn.

Deze tijdingen moeten aangebragt zijn door een vlugteling van onze troepen, Dr. Brydon, die den 13den Januarij gewond en uitgeput te Jellalabad was aangekomen.

Gisteren avond heeft de Heer Wortley in het Lagerhuis inlichtingen nopens de gebeurtenissen in Indie gevraagd. Sir R. Peel heeft hem geantwoord, dat de laatste berigten, uit Calcutta ontvangen, van den 22sten Januarij zijn, als wanneer de gouverneur generaal kennis had bekomen van den verraderlijken moord, aan Sir W. M'Naghten gepleegd. Van Bombay had men berigten tot den 1sten Febr. Die berigten zijn niet officieel, *maar ongelukkig bestaat er geen grond om de waarheid daarvan te betwijfelen.* Zij zijn afkomstig van zekeren Dr. Reid, die gedagteekend heeft uit Peshawur, van den 16den Januarij, en die als zijn gezag opgeeft een brief, dien hij van zekeren Kapt. M'Gregor, te Jellalabad, den 13den van die maand, heeft ontvangen.

»Het karakter van die berigten nagaande (zeide de minister) dan vrees ik dat het wel onbetwistbaar zal zijn, dat onze troepen te Cabul eenen zwaren tegenspoed hebben geleden. Het schijnt, dat er met Akhbar Khan eene overeenkomst is gesloten, en dat, met niet minder trouwloosheid dan jegens Sir William M' Naghten is gehandeld, de oproerlingen ons leger, drie dagen nadat het Cabul had verlaten, hebben aangetast, en er blijft geen twijfel over, dat onze krijgsbenden eene groote ramp hebben geleden; doch ik moet er bijvoegen, dat er geene reden tot ontmoediging bestaat. (*Luide toejuichingen.*) Hr. Mjs. regering zal elken maatregel nemen, om een gedeeltelijk onheil van dezen aard te herstellen, waarvan wij, onder andere omstandigheden, voorbeelden hebben gehad; en ik koester geen twijfel of het parlement zal allen bijstand verleenen aan de aanvrage, die het de pligt der ministers zal zijn te doen (*luide en herhaalde toejuichingen*), met oogmerk om dezen tegenspoed te herstellen, en om te voldoen aan dit land, aan Indie en om der wereld te toonen, dat wij geene poging zullen sparen, om ons Oostersch gebied te handhaven. *Uitbundig gejuich van alle zijden van het Huis.*)

De gewezen minister Hobhouse erkende, dat de eerste staatsdienaar regt had te verklaren, dat het Huis Hr. Mjs. bewind, in deze omstandigheden, alle mogelijken bijstand zou bieden. Het was hier geene partij kwestie, maar zaken om het onheil zoo veel mogelijk te herstellen.

Wat de *finantiele aangelegenheden* aangaat, gisteren avond heeft sir R. Peel het ontwerp van het ministerie ontwikkeld, tot bestrijding van het te kort in 's rijks geldmiddelen, dat zich in de laatste tijden steeds heeft opgedaan, en dat als een kanker aan de geldelijke krachten der natie knaagt, daar men tot vinding der noodige middelen onophoudelijk tot leeningen en andere schadelijke maatregelen de toevlugt genomen heeft. Om hieraan een einde te maken, stelde de minister voor eene belasting op de inkomsten (*income tax*) in Groot-Brittanje en eene verhooging van de belasting op de sterke dranken in Ierland.

Met zijne gewone welsprekendheid heeft Sir R. Peel deze voordragt toegelicht en aangeprezen. De eerste stap ter verbetering, zeide hij, was om het kwaad regt in het aangezigt te zien. De vooruitzigten van den vorigen minister van finantien waren nagenoeg verwezentlijkt, te weten, dat in het jaar, eindigende met April aanstaande, de inkomsten ruim 48 en de uitgaven bij de 51 millioen zouden bedragen; in het daarop volgend jaar zouden de inkomsten en uitgaven nagenoeg dezelfde uitkomsten opleveren, en dus altijd een tekort van 2½ millioen overlaten. Daarbij kwamen de buitengewone uitgaven voor den oorlog in China, in Afghanistan, de bijzondere bestrijding van behoeften voor Kanada en Australie, enz. De Indische geldmiddelen eischten eene gezette aandacht; want indien het crediet in Indie geschokt wierd, zou zulks op Engeland zeer terug werken. De staat der bedoelde geldmiddelen was niet zeer gunstig. De minister duchtte, dat in de twee jaren, eindigende aanst. Mei, het te kort aldaar niet minder dan 4,700,000 zoude zijn.

Hoe zou men, al die behoeften in Indië en in het moederland bestrijden? Zouden wij in het stelsel van de laatste vijf jaren volharden? Lasten op de arbeidende klassen kon men niet leggen; het Huis zou er deszelfs toestemming niet aan geven.

Na het beschouwen van eenige middelen wier bezwaring mede niet raadzaam was, kwam de spreker tot het plan der ministers. Hij zou, voor drie à vijf jaren, de bedoelde belasting op de inkomsten voorslaan, en wel van niet hooger dan 7 pence in het pond, of omstreeks 3 ten honderd, waarvan ontheven zouden wezen alle inkomsten onder de 150 ₤ (ƒ 1800). Britsche onderdanen en vreemdelingen hier te lande zullen die belasting moeten betalen, grondeigenaars zoowel als fondsenbezitters.

De minister schatte de jaarlijksche opkomst der landen op ruim 39 millioen, van huizen op 25 millioen, van tienden, aandeelen in spoorwegen en mijnen enz. op 8½ millioen, totaal 72,800,000 ₤. Hiervan zou hij aftrekken een vierde, wegens de ontheffing van de inkomsten beneden de 150 ₤, en dus zou de belasting 1,600,000

£ opleveren. De landbezitters zouden 120.000 £ opleveren. De rente in 1841 betaald was 29,400.000 £, waarvan de ministers zou aftrekken 1 millioen voor de spaarbanken; maar hij moest er bijvoegen voor bank-, vreemde en andere fondsen 1.500,000 £, te zamen uitmakende een bedrag van 30 millioen; hiervan ging nu af een vierde voor inkomsten beneden de 150 £ 's jaars; en dan kon de *tax* hieruit opleveren 646,000 £. Hij kwam hierna tot de inkomsten uit handel, neringen en beroep. De opbrengst daarvan schatte hij op 1,250 000 £. Van de inkomsten uit bezoldigingen rekende hij op 155,000 £, en dan zou het totaal zijn 3,771,000 £st.

In tijden van oorlog zou hij het billijk achten, dat Ierland in de *income tax* zijn aandeel zou dragen, doch gedurende den vrede, en bij het beperkt tijdsbestek voor hare werking, achtte hij het geschikter, dat land, hetwelk minder daartoe zou kunnen bijbrengen, anders te treffen. Hij sloeg daartoe voor een regt van 1 sh. per gallon op de sterke dranken. Hij rekende daardoor 250.000 £ te zullen erlangen.

Over het geheel zou men dus eene vermeerdering van inkomsten des Rijks van 4.380.000 £ hebben, hetgeen een aanzienlijk overschot, in stede van het tegenwoordig te kort, zoude opleveren.

Met dezen voorslag had de minister zijnen pligt gedaan. Het Huis moest thans den zijnen doen. De laatste halve eeuw heeft twee gewigtige tijdvakken gezien: 25 jaren van oorlog en 25 jaren van vrede. Tallooze millioenen zullen immer Engelands gedrag in beide die tijdvakken, bewonderen.

Hij vertrouwde dat het Britsche Parlement het edele voorbeeld zal volgen, dat, gedurende al deze jaren, door deszelfs voorgangers was gegeven, dat het niet het armhartige middel van jaarlijksche nieuwe leeningen zou te baat nemen tot jaarlijks aanwassende te korten. De opstand aan de Nore, de Iersche opstand, de tegenspoeden van den oorlog in Europa hadden den geest hunner vaderen niet gebogen, noch hen afgeschrikt eene belasting op de inkomsten van 10 pCt. op te leggen, en hij vertrouwt en gelooft ten sterkste, dat het tegenwoordig Parlement den roem niet zal bevlekken, die het uitblinkendste erfgoed der natie is, de handhaving van haar crediet, de krachtige afwering van vreemden aanval en de ongeschonden bewaring van haar uitgestrekt gebied.

De gewezen minister lord J. Russell verdedigde het vorige bewind, dat het tot leeningen de toevlugt had genomen tot bestrijding van het te kort. Gedurende den vastelandskrijg hadden de toenmalige ministers 160 millioenen bij de nationale schuld gevoegd. De spreker erkende intusschen, dat de loop, dien de zaken genomen hadden, een krachtigen financiële maatregel vorderde. De voorgestelde was een gewigtige, zoodanig als aan eene groote natie betaamt; en hij moest mannelijk worden aangenomen of verworpen. Hij en zijne vrienden zouden den belangrijken voorslag des bewinds zonder eenigen partijgeest beschouwen.

De Heer O' Connell vreesde, dat de vermeerdering van de regten op de Iersche sterke dranken de ongeoorloofde branderij zou in de hand werken.

Bij den tegenwoordigen drang der omstandigheden, bij de zucht en het groot gewigt om zich in Indie krachtdadig te doen gelden, en bij de goede staatkunde om de mindere inkomsten niet te treffen, denkt men wel dat de ministeriële voorslag bijval zal vinden.

FRANKRIJK.

PARIJS, 12 Maart.

De Engelsche dagbladen vergissen zich; de ratificatie van het tractaat tot wering des slavenhandels is niet alleen geschorst, maar stellig geweigerd en zij zal over zes maanden even min als thans plaats hebben. Zij vergissen zich insgelijks, wanneer zij gelooven dat de regering de ratificatie weigert, ten gevolge van de door de oppositie in de Kamer bewerkte stemming; de regering weigert dezelve alleenlijk uit achting voor eene nationale manifestatie. Evenzeer vergissen zij zich, wanneer zij aankondigen, dat het tractaat, ingeval Frankrijk in zijne weigering volhardt, door de vier andere mogendheden geratificeerd en ten uitvoer gelegd zal worden. Dit ware inderdaad een zeer ernstige staat van zaken, waaruit bijna noodwendig eene coalitie ter zee tusschen de Vereenigde Staten, Frankrijk en andere mogendheden zou geboren worden, eene coalitie, voor welke zelfs Engeland terugdeinzen zoude. Dit is waar, dat Engeland er in bewilligen zal om het tractaat te wijzigen in de bepalingen, welke in Frankrijk het gevoel van nationale waardigheid te regt gekwetst hebben, of dat het, tot nadere overeenkomst, zich tevreden zal stellen met de bepalingen van 1833, welke voor het oogenblik maar al te onherroepelijk zijn.

— Tegen de tering wordt door een arts van naam, Dr. Braun, van Tuerth, het gebruik van warm bloed aanbevolen. Door dat middel heeft hij een zijner broeders genezen, die volgens den gewonen loop der zaken slechts eenige maanden kon leven. De zieke ging dagelijks naar eene slagtplaats en dronk er een glas warm bloed, dat door eene zeef ter zuivering bij de slagting opgevangen was.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 6 Maart.

De *Schawb. Merk.* meldt het volgende: Een Wurtemberger, die zich geruimen tijd in Port-Natal heeft opgehouden (men gist doctor Krauss) is overtuigd, dat eene overmeestering van de jonge republiek der uitgeweken boeren, die de Engelschen volgens de nieuwste berigten in den zin hebben, eene moeijelijke onderneming zou zijn. Van de Engelsche kolonie te land te trekken is voor een legerkorps onmogelijk. De boeren hebben op hunnen togt te land onnoembare zwarigheden ondervonden, en leden groote verliezen aan menschen en vee. Geregelde troepen zouden die vermoeijenissen, welke slechts een gedeelte der geharde *backwoodmen* te boven kwam, nooit kunnen doorstaan. Maar een aanval ter zee zou eene even onuitvoerbare onderneming zijn. De boeren zijn in het bezit der met geschut voorziene forten, welke door de Engelschen zijn aangelegd, toen zij dit punt tijdelijk in bezit namen, om aan de bloedige oorlogen met de Kaffers een einde te maken. De ingang naar de haven is door eene zandbank versperd, waarover slechts zeer ondiep gaande schepen kunnen geraken; de enge doorvaart, die slechts voor één schip te gelijk ruimte heeft, wordt door de forten bestreken. Eene landing met booten zou, op een ander punt der baai, nog mogelijk zijn; maar hier bieden de langs den oever zich uitstrekkende struiken en bosschen, met de boeren er achter, een voor troepen ondoordringbaar bolwerk aan. De nooit missende buksen der boeren zouden aan de gelande soldaten een zekeren dood brengen, voor zij nog de grenzen der kolonie bereikt hadden. De uitgewekenen zijn daarenboven voor jaren lang van ammunitie voorzien. Slechts onderlinge tweespalt zou eenen aanval der Engelschen kunnen doen gelukken; de algemeene nood en een diep gewortelde, nationale haat zullen dit echter wel verhoeden.

— Men meldt uit Konstantinopel: Goed onderrigte personen willen weten, dat sir Stratford Canning de Turksch-Grieksche kwestie in Athene op de volgende wijze heeft geschikt Aan de minder belangrijke eischen der Porte zou Griekenland beloofd hebben zoo spoedig mogelijk te voldoen. en ten opzigte van het handelsverdrag zou Maurocordato zeer uitgebreide volmagt ontvangen, om een nieuw tractaat te sluiten. Voor de in bezit genomene Turksche goederen, zou Griekenland eene schadeloosstelling van een millioen drachmen aan de Porte betalen. Daar echter de benarde geldelijke toestand des lands op dit oogenblik de voldoening dier som niet veroorlooft, zoo zou sir Stratford aan de Porte tot vergoeding daarvoor de nog overblijvende 31,000 p. sterl. aanbieden, die Turkije aan Engeland nog voor den Syrischen veldtogt betalen moet. De geheele vordering van Engeland voor dezen togt beliep 50,000 pond, van welke de Porte er reeds 19,000 heeft afgedaan.

— In Ruslands hoofdstad, St. Petersburg, wordt ongetwijfeld de meeste brandewijn gedronken. Het debiet van dezen drank is er, even als in alle Russische steden, verpacht, en de pachtsom bedraagt jaarlijks zeven millioen roebels. Gewoonlijk onderneemt een rijk koopman deze pacht, en houdt, alleenlijk om het insmokkelen van brandewijn in St. Petersburg te keeren, een klein legertje van 2000 man in zijne soldij. Aan jaarwedden betaalt hij 1.250.000 roebels, het vervoer van den brandewijn, alleen door de straten van St. Petersburg uit de magazijnen naar de wijnhuizen, kost hem 200.000 roebels, en aan kurken, lak en étiquettes betaalt hij 70,000 roebels.

BELGIE.

BRUSSEL, 28 Februarij.

Een dagblad deelt het eerste gedeelte der akte van beschuldiging in de zaak van het komplot mede. Uit de door den procureur generaal verhaalde daadzaken blijkt, dat het doel der zamenzwering was, om het gevestigde gouvernement omver te werpen, ten einde België terug te brengen onder de heerschappij van den koning der Nederlanden, niet door eene algeheele vereeniging der beide landen, maar vereenigd onder denzelfden schepter met afgescheidene administratiën. Zoodanig althans is het plan, door den heer van der Meeren blootgelegd in een conferencie, den ..sten September ten huize van den intendant Parijs, in tegenwoordigheid van den generaal van der Smissen en den majoor Kessels gehouden.

ADVERTENTIËN.

(14825) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 6den Mei 1842, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven met namen: *Sansom..., Johannis, Merijam, Mijntje, Fannij, Persia, Cecilia, Fouwina of Affie, Wilhelmina, Adriaan, Trijntje, Susanna, Claartje, Nanette, Julia, Josephine, Henriette, Hendrik, Saraatje, Kaatje, Eduard, Ludolf, Louisa, Hendrina, Petronella, Henry, Rudolph en Willem*, aankomende de Weduwe SIMSON COHEN LOBATO.

Paramaribo, den 2 Mei 1842.

R. GOLLENSTEDE,

Exploicteur.

Namens PARNASSIJNS der *Nederlandsche Israëlitische Gemeente* alhier, worden de respective houders van Acten Aandeelen, in de negotiatie ten behoeve van het fonds ter *OPBOUWING VAN DE SYNAGOGE* derzelve Gemeente, bij deze opgeroepen, om ten huize van den ondergeteekende als daartoe geautoriseerd, van heden af tot den laatsten dag dezer maand, des namiddags van 1 tot 4 ure, de verschene Interessen over het afgeloopen Jaar op derzelver Acten Aandeelen te ontvangen, met uitnoodiging om gezegde Acten ten fine van afteekening, over te leggen.

Paramaribo, den 3 Mei 1842.

De fungerende Secretaris en Ontvanger derzelve Gemeente,

M J. POLAK.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 27sten April, het Schip *Maria*, Kapt. S. J. Rotgans Jr., van Amsterdam, hebbende 35 dagen reis; Passagiers: de Heeren E. W. van Mikelenborg en J. R. Hintzen.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & C°.